

όποιος στέλλεις εξ Ἀθηνῶν τὰς λύσεις του χωρίς τὴν ύπογραφήν του; Νομίζει διτὶ εἶμαι μάντις; Καὶ νὰ ἔτο ὁ μονὸς! ἂλλ' εἶναι καὶ τοσοὶ ἄλλοι τῶν ὅποιων τὰς λύσεις ρίπτω εἰς τὸ καλάβι, διότι λησμονῶν νὰ γράφουν τὸ ὄνορά των! Οὐτιγέτερον ἀφροτέμενοι, καλοὶ μου φίλοι, ἢν θέλετε νὰ μὴ πηγαδίουν χαρένοι οἱ κόποι των.

Τώρα εἶσαι εντελῶς καλά, Εὐαίσθητος Καρδία;

Κ' ἐτο. Διάττω τὸ Αστήρι, ἐδιάβασα μετ' ἀνερχόστου χαρᾶς τὴν προτηνού σου ἐπιστολὴν καὶ περιένω καὶ ἄλλα.

Ἄλλεις ήπορουν πῶς δὲν μου γράφεις, Ὡραῖα Κέρκυρα, ἀλλ' ἀφ' οὐσ' ἐμπόδιαν τὰ μαθήματα, ἐγγέται τὸ πρᾶγμα. Στέλλεις μου πνευματικὰς ἀσκήσεις καὶ δος εἶναι καλαὶ φέλη η σειρά των νὰ δημοσιευθοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 22 Μαΐου ἐ. ἔ.

347. Λεξιγραφος.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσις, λόγος τὸ δεύτερον μου καὶ ἥρως τις τοῦ Τροικοῦ εἶναι τὸ σύνολόν μου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Φιλέργου Χειλίδουν.

348. Στοιχειόδυγροφος.

Εἶμαι νύμπη τῆς θαλάσσης.

“Ηρωες γίνομαι ἐν τῷ ἀνα-

“Αν τὸ πρῶτον ἀποπάσσῃς

Τοῦ ὄντος μου γράμμα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

349. Αδενγρά.

Εἶμαι βασιλεὺς τῆς Σπάρτης,

πλὴν νὰ λέγω συνθήκω:

“Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν ζώων

ἢ τὴν σκοτικὰ φωτὶσω.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ τῆς Μιτούλην.

350. Αλενγμα.

Εἰς βροτιών χορούν καὶ εἰς βοσκοῦ ἐπίσης
θὰ μενόρις, ἀναγνώστα μου, ὃν με ἀναζητήσῃς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ορφέως.

351. Μωσαῖκόν.

Ο Θουκυδίδης, Πίναρος, ὁ Κέρφος καὶ ὁ Κλέων
Ἡ Ρώμη ἡ περίτρημος, ὁ Πλάτων καὶ ὁ Νέρων
Μᾶς δίδουν τὰ συστατικὰ ὡς δρώμα ἀνθέων
Ρήγορα νάναστήσωμεν ἐκ τῶν πολὺ ἀρχαῖον.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσολίδου.

352. Αστήρ.

+ + + + Νάντικατας αθῶσιν οἱ σταυ-
+ + + + ροὶ διὰ γράμμάτω, ὃντε
+ + + + ν' ἀναγινώσκεται ὄρικοντος
+++ + + πρωτεύοντος δημοκρατίας τῆς
+ + + + Ν. Ἀμερικῆς, καθέτως ἡ-
+ + + + ον, καὶ διαγνώνιος θαλάσ-
+ + + + σιον κῆπος καὶ πτηνόν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Εσπερίου.

353. Λογοπαίγνιον.

Μὲ τὴν ἀλήθειαν ἡ μὲ τὸ φύδος εἶχε περιστέραν σχέσιν ὁ Ἀλῆ Παστᾶς;

Εστάλη ὑπὸ Αρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

354-356. Κεκρυμμένα ὄντα στοιχεῖα.

1-2 Αἱ ὄντες καὶ ἔρηται λόραι τὸ πάλαι
ὑπὸ Σκυθῶν ἐνέμοντο.

3. Κήρων ὁ στρατηγὸς οὗτος τοῦ Μιλτιάδου

ἡτο.

Εστάλη ὑπὸ Θρασύδουλου Θ. Ζευτούλου.

357-358. Μεταμορφωσίες.

1. Ο φόβος διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνη τρόμος.
2. Ο λευκός διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνη μέλας.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ανδρέου Στρατιώτου.

~~~~~ Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐδόπτην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομεριδίων, συναλλαγματικῶν ἐγκόδιον συστημάτων παντὸς Κράτους, Χρυσοῦ, τοκομεριδίων, συναλ-

359-363. Μαγικὸν γράμμα.

Δι' ἀνταλαγῆς ἐνὸς οἰουδηποτε γράμματος ἐκκόστης τῶν κάπων: λέξεων μετ' ἄλλων δύο, πάντα τῶν τοῦτον αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι λησμονῶν νὰ γράφουν τὸ ὄνορά των! Οὐτιγέτερον ἀφροτέμενοι, καλοὶ μου φίλοι, ἢν θέλετε νὰ μὴ πηγαδίουν χαρένοι οἱ κόποι των.

Μόρα, αἴρω, ἴμας, ἀρτία, ἔδρα, θάλασσα, κροτῶ. Εστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Π. Παπατσού.

364. Συλλαβικὴ ἀκροστική.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζών. 2. Ἄρχαιος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

Εστάλη ὑπὸ Γεωργίου Λαζαράρη.

365. Δεκτὴ ἀκροστική.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζών. 2. Ἄρχαιος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

Εστάλη ὑπὸ Γεωργίου Λαζαράρη.

366. Μεσοστική.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ.

1. Ἄρχαιος τῆς τοῦ Αιγαίου.

3. Σχῆμα γεωμετρικόν.

5. Θεά τῆς Μυθολογίας.

6. Προδότης.

Εστάλη ὑπὸ Αγριολόγου Αθηνῶν.

367. Ελληνιστική.

Τὰ ελληνιστικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ.

1. Ἄρχαιος τῆς τοῦ Αιγαίου.

3. Σχῆμα γεωμετρικόν.

5. Θεά τῆς Μυθολογίας.

6. Προδότης.

Εστάλη ὑπὸ Ελπίδος Κ. Αναστασίου.

368. Ελληνιστικόν.

Τὰ ελληνιστικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ.

1. Ηρακλῆς.

3. Σχῆμα γεωμετρικόν.

5. Θεά τῆς Μυθολογίας.

6. Προδότης.

Εστάλη ὑπὸ Ελπίδος Κ. Αναστασίου.

369. Ελληνιστικόν.

Τὰ ελληνιστικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ.

1. Ηρακλῆς.

3. Σχῆμα γεωμετρικόν.

5. Θεά τῆς Μυθολογίας.

6. Προδότης.

Εστάλη ὑπὸ Ελπίδος Κ. Αναστασίου.

370. Φωνηγετόλεπτον.

Τὸ Φωνηγετόλεπτον τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

δυ-νης-χρέ.

Εστάλη ὑπὸ Ελπίδος Κ. Αναστασίου.

371. Γρέφος.

Τὸ Γρέφος τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

αγ-το-το

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

372. Αγ-το-το

Τὸ Αγ-το-το τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

αγ-το-το

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

373. ΑΥ

Τὸ ΑΥ τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

αυ-το

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

374. ΑΥΣΙ

Τὸ ΑΥΣΙ τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

αυ-σι

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

375. Καισάρεια

Τὸ Καισάρεια τοῦ Π. Ι. Φέρμπουτον

ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΣ

[Συνέχεια, τός σελ. 126].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Το ωρόλογιον του Λεβουκᾶ εσήμανε τὴν ὄγδην ώραν τῆς πρωΐας.

— Οκτὼ ή ώρα καὶ τὰ παιδιά δὲν ἐσηκώθησαν ἀκόμη! εἶπεν ἡ κυρία Λεβουκᾶ μετ' ἀπορίας καὶ προχισε νὰ φωγάζῃ: Μυάνα! Μυάνα!

‘Αλλ’ οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη εἰς τὴν πρόσκλησίν της. Τότε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Μυάνας· ἡ αλίγη ἦτο κενή ὥρμησε καὶ εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἐκοιμάστη ὁ Ελευθέρης ὅμοιώς.

‘Η κυρία Ἀναστασία δὲν ἔξευρε τί νὰ φαντασθῇ καὶ ἐμελλε νὰ προσκαλέσῃ τὸν σύζυγόν της, δὲ ἐπὶ μικρᾶς καρύνης τραπέζης διέκρινε χαρτίον τι. Τὸ ἔλαβε καὶ τὸ ἥνοιξε.

— Τὸ γράφιμο του Ελευθέρη! εψύχησε.

Τὴν στιγμὴν ἔκεινην ἦλθε καὶ ὁ Φιλήτωρ, εἰς τὸν ὅποιον ἐνεχείρισε τὴν μικράν ἐπιστολήν.

— Διάβασέ την, τῷ εἶπε, ἐγὼ δὲν ἀντέχω.

‘Ο Λεβουκᾶς ἀνέγνωσε μὲ σοδαράν φωνὴν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, τῆς ὅποιας διορθώνομεν, ἔννοεῖται, τὰς ἀνορθογραφίας.

«Πατέρα Φιλήτωρ καὶ μητέρα Ἀναστασία.

»Ἐπιτέ πως ὃν δὲν μας ἐπαίρνατε εἰς τὸ σπίτι σας, θὰ εἰμπορούσατε ν΄ ἀγοράσετε τὴν μηχανή διὰ τὸν φελλούν. ‘Η Μυάνα καὶ ἔγω δοσ καὶ ἀν ἐδουλεύαμε, δὲν θὰ εἰμπορούσαμε νὰ κάμωμε δοσ δουλειά κάμνει μία μηχανή. Δι΄ αὐτὸν ἐπροτιμήσαμε νὰ φύγωμε παρὰ νὰ γίνωμε ἐμπόδιο καὶ νὰ μὴν ἀγοράσετε τὴν μηχανή. Λυπούμεθα πολὺ που φεύγομε· ἡ καλὴ ἀδελφή μου Μυάνα κλαίει αὐτὴ τὴν στιγμήν ἐφανήκατε τόσο καλοὶ καὶ διὰ τὸν δοσ μας ἀλλὰ πρέπει νὰ φύγωμεν. Διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὸν σκοπὸν μας ἐπήραμεν ἐκατὸ δραχμὰς ἀπὸ τὸ συρτάρι του καταστήματος ἐλπίζομέν πως θὰ μας συγχωρήσετε· θὰ τὰς φέρομεν ὅπιστα χωρὶς ἀλλο, διότι ἐλπίζομεν διὰ τὰ σχέδιά μας θὰ ἐπιτύχουν.

Σᾶς φιλοῦμεν μὲ δλην τὴν καρδιά μας· κλαίομεν σαν μωρά παιδιά ἐν φεύγομεν. ‘Η Μυάνα σᾶς παρακαλεῖ ν΄ ἀγαπᾶτε τὸν Καναδῆ καὶ νὰ τὸν προσέχετε. Ελευθέρης, Μυάνα.

Καὶ οἱ δύο ἔμειναν σιωπηλοὶ ἐπὶ τινὰς στιγμάς· καὶ λυγμὸς ἔξηλθεν ἐκ τοῦ στήνου του Φιλήτορος.

— Θέσ μου! ἔχασμε τὰ παιδιά μας!

— “Αχ! ἔμεις παίσουμεν! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Ἀναστασία· ἔφυγαν γιατὶ μᾶς

τίον τῶν δύο συζύγων, διὰ νὰ βεβαιωθῇ διὰ καὶ οἱ δύο ἔκοιμῶντο.

— Εὔγενες καρδίσαι! — Καὶ ποῦ νὰ ἐπῆγεν ἀρά γε; — Αὐτὸν πρέπει νὰ μάθωμεν καὶ γρήγορα!

Ποῦ ήσαν ἀρά γε οἱ δύο φυγάδες; ήσαν ἐν τῇ πόλει ἡ εἰχον ἀπομακρυνθῇ; Αἴρην ὁ Φιλήτωρ ἔκτυπης τὸ μέτωπόν του, ἀναβὰς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον τῶν παιδιῶν ἔλαβεν ἐν ἔνδυμα τῆς Μυάνας καὶ ἐν τοῦ Ελευθέρη καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν Καναδῆ ὅστις τα ὀσφράνθη ἐπανειλημένως.

— Επειτα δὲ εἶπεν εἰς αὐτόν.

— Ποῦ εἶνε; ποῦ εἶνε; νὰ τους εύρης!

Ο κύων μὲ ἐν πήδημα εὐρέθη εἰς τὴν θύραν, τίς ἦτο κλειστή· προχισε νὰ κοιμηθῇ.

— Καὶ τὶ συλλογίζουσσον;

— Τὸν πατέρα Φιλήτορα καὶ τὴν μητέρα Ἀναστασία.

— Κ΄ ἔγω τὸ ίδιο.

— Εσυλλογίζομην, ἔξηρολούθησεν ὁ Ελευθέρης· μόνο γιατὶ ἐσυλλογίζομην αὐτὸν τὸ κάτι δὲν εἰμπόρεσα νὰ κοιμηθῇ.

— Καὶ τὸν Φιλήτορα καὶ τὴν μητέραν;

— Εγώ καὶ τὸν Φιλήτορα!

— Οι μέσον τῆς μεταδάσσεως μας εἶχεν ἐκεῖθη ἐν ἀμάξιον ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ καλουμένου σοῦστα:

— Καὶ πόσους χωράει ἡ σοῦστα σου, Μπαρπαγιάνη;

— Μπά! δοσι καὶ ἀστέσας χωράει.

— Καὶ πράγματι, ἐν φέρωρει μόνον ἐξημένης καταρθώσαμεν γὰρ καθησωμεν δώδεκα.

— Για πές μου, ν΄ ἀκούω.

— Πρέπει νὰ πάμε εἰς τὸ Λυών, ἀφοῦ διατέρας λέγει πως ἐκεῖ κάμνουν αὐτας τας μηχανάς. Όταν μάθωμε τόσο στοιχίει, θα δουλεύουμε διὰ νὰ την ἀγοράσωμε, καὶ ἀφ’ οὐ την ἀγοράσωμε θα ἔλθωμε δέδω νὰ εὑρωμε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

— Πόσο, λέγεις, εἰμπορεῖ νὰ στοιχίη μία μηχανή σὰν αὐτήν; πρωτησην ή

— Ακριβά! εἶπεν ὁ Ελευθέρης σείνων τὴν κεφαλήν.

— Ως πόσο;

— Τούλαχιστον χιλία δραχμάς.

— Είνε πολλά;

— Πολλά λέγει! γιὰ μία δραχμή χρειάζονται εἰκοσι πεντάρες γιὰ χίλιες δραχμής χρειάζονται πολλές, πολλές πεντάρες.

— Θά το καταρθώσωμε νὰ κερδίσωμε τόσα πολλὰ χρήματα;

— Διατί σχι; μὲ τὴν ἐργασία τί δεν γίνεται! ιδὲ τὸν πατέρα μας.

— Νοί, ἀλλ’ ὁ πατέρας ξεύρει καὶ κάμνει φελλούς, ἐν φήμετες δὲν ξεύρουμεν αὐτὸν.

— Θὰ μάθωμεν· ἐν τούτοις ἐνα πράγμα μόνο δὲν θέλω.

— Τὶ πράγμα;

— Να χωρισθῶμεν.

— Κ΄ ἔγω τὸ ίδιο, εἶπεν ἐν σπουδῇ μικρά μαύρη, τίς ἐν τῷ ἐγκλωπούστη τοῦ σχεδίου της δὲν προείδε διὰ τὸ διάνοιαν τοῦ πατέρος.

— Επειτα ἐσηκώθη.

Κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της, ἐπῆγε γυμνόποιος νάκονση εἰς τὴν θύραν, τίς ἐχώριε τὸ δωμάτιον της ἀπὸ τὸ δωμά-

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΩΧΗΝ

Γελῶ ἀκόμη δταν συλλογίζωμαι τὴν περίφημον ἐκείνην ἔκδρομην· ἀλλὰ τὴν ημέραν πού την ἐκάμασμε, σᾶς βεβαιῶ, δὲν ἔγελούσσα.

— Ιδού ἡ ιστορία, τὴν δποίαν δηλητήρια διηγεῖται, καὶ τὴν δποίαν θὰ διηγοῦνται οἱ μεγαλείτεροι πρόσωποι τοῦ μητρότερου ἀπὸ πατέρος εἰς τὸν οὐρανόν.

— Επρόκειτο να ὑπάγωμεν εἰς τὴν Πεντέλην· εἶνε τόσον ωραῖα ἐκείνην τὴν Μυάνα,

— Σωπτή! εἶπεν ἡ Μυάνα, θέσσα τὸν δάκτυλον εἰς τὸ στόμα της· ἐπειτα δὲ λαβοῦσσα μίαν ἔδραν ἐκάθησε παρὰ τὴν κλίνην τοῦ Ελευθέρη.

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·

— Εγώ καὶ τὸν πατέρα μου πρότητον περιτρέπομεν εἰς τὴν Πεντέλην·